

Výrok

Článek 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, a článek 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která vylučuje z pobírání některých „zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek“ ve smyslu čl. 70 odst. 2 nařízení č. 883/2004, jež jsou zároveň „sociální pomoci“ ve smyslu čl. 24 odst. 2 směrnice 2004/38, státní příslušníky jiných členských států, kteří se nacházejí v takové situaci, jako je situace uvedená v čl. 14 odst. 4 písm. b) této směrnice, zatímco státním příslušníkům tohoto členského státu, kteří se nacházejí ve stejné situaci, jsou tyto dávky zaručeny.

(¹) Úř. věst. C 142, 12. 5. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – KPN BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Věc C-85/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Univerzální služba a práva uživatelů — Směrnice 2002/22/ES — Článek 28 — Přístup k číslům a službám — Nezeměpisná čísla — Směrnice 2002/19/ES — Články 5, 8 a 13 — Pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů — Regulace cen — Tranzitní služby volání — Vnitrostátní právní úprava, která poskytovatelům tranzitních služeb telefonních hovorů zakazuje uplatnění vyšších poplatků za volání na nezeměpisná čísla, než za volání na zeměpisná čísla — Podnik, který nemá významnou tržní sílu — Příslušný vnitrostátní orgán“

(2015/C 371/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KPN BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Výrok

- 1) Unijní právo je třeba vykládat v tom smyslu, že příslušnému vnitrostátnímu orgánu umožňuje uložit cenovou povinnost, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, podle článku 28 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, s cílem odstranit překážku volání na nezeměpisná čísla v Unii, jež nemá technickou povahu, ale vzniká v důsledku uplatňovaných poplatků, aniž by byla provedena analýza trhu, jež by prokazovala, že má dotčený podnik významnou tržní sílu, pokud taková povinnost představuje potřebné a přiměřené opatření k zaručení toho, aby koncoví uživatelé měli přístup ke službám s využitím nezeměpisných čísel v Unii.

Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda je splněna tato podmínka, zda cenová povinnost je objektivní, transparentní, přiměřená nediskriminační, vychází z povahy zjištěného problému, je odůvodněna vzhledem k cílům uvedeným v článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro elektronické komunikační sítě a služby (rámcová směrnice), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009, a zda byly dodrženy postupy stanovené v člancích 6, 7 a 7a směrnice 2002/21, pozměněné směrnici 2009/140.

- 2) Unijní právo je třeba vykládat v tom smyslu, že členský stát může stanovit, že cenovou povinnost podle článku 28 směrnice 2002/22 ve znění směrnice 2009/136, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, uloží jiný vnitrostátní orgán než VRO, který je obecně pověřen uplatňováním nového regulačního rámce Unie pro elektronické komunikační sítě a služby, za předpokladu, že tento orgán splňuje podmínky pravomoci, nezávislosti, nestrannosti a transparentnosti stanovené směrnici 2002/21 pozměněnou směrnici 2009/140 a že rozhodnutí, která přijme, budou moci být předmětem účinného opravného prostředku před orgánem nezávislým na zúčastněných stranách, což přísluší posoudit vnitrostátnímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 19.5.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) – Spojené království) – Sociétés de Produits Nestlé SA v. Cadbury UK Ltd

(Věc C-215/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Článek 3 odst. 3 — Pojem „rozlišovací způsobilost získaná užíváním“ — Trojrozměrná ochranná známka — Čtyřdílná oplatka obalená v čokoládě Kit Kat — Článek 3 odst. 1 písm. e) — Označení, které je tvořeno tvarem, který vyplývá z povahy samotného výrobku, i tvarem nezbytným pro dosažení technického výsledku — Výrobní postup zahrnutý do technického výsledku“

(2015/C 371/12)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sociétés de Produits Nestlé SA

Žalovaná: Cadbury UK Ltd

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby označení tvořené tvarem výrobku bylo zapsáno jako ochranná známka, pokud má tento tvar tři základní znaky, z nichž jeden vyplývá ze samotné povahy výrobku a další dva jsou nezbytné pro dosažení technického výsledku, avšak za podmínky, že alespoň jeden z důvodů pro zamítnutí stanovených v tomto ustanovení se uplatní na dotčený tvar v plném rozsahu.